Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (treće vijeće)

10. srpnja 2013.*

„Žig Zajednice – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Zajednice MEMBER OF €e euro experts – Apsolutni razlog za odbijanje – Amblemi Unije i područje njihove primjene – Simbol eura – Članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009“

U predmetu T-3/12,

Heinrich Kreyenberg, sa stalnom adresom u Rattingenu (Njemačka), kojeg zastupa J. Krenzel, odvjetnica,

tužitelj,

protiv

Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), koji zastupa A. Poch, u svojstvu agenta,

tuženik,

a druga strana u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a bila je

Europska komisija,

povodom tužbe podnesene protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 5. listopada 2011. (predmet R 1804/2010-2) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između Europske komisije i Heinricha Kreyenberga,

OPĆI SUD (treće vijeće),

u sastavu: O. Czúcz, predsjednik, I. Labucka i D. Gratsias (izvjestitelj), suci,

tajnik: E Coulon,

uzimajući u obzir tužbu predanu tajništvu Općeg suda 3. siječnja 2012.,

uzimajući u obzir odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 18. svibnja 2012.,

uzimajući u obzir repliku podnesenu tajništvu Općeg suda 23. kolovoza 2012.,

uzimajući u obzir odgovor na repliku podnesen tajništvu Općeg suda 12. prosinca 2012.,

* Jezik postupka: njemački.

uzimajući u obzir da stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje ročišta u roku od mjesec dana od dostave obavijesti o zaključenju pisanog dijela postupka i da je stoga odlučeno, na temelju izvještaja suca izvjestitelja, u skladu s člankom 135.a Poslovnika Općeg suda, da se odluka donese bez usmenog dijela postupka,

donosi sljedeću

Presudu

Činjenična osnova spora

1 Tužitelj Heinrich Kreyenberg podnio je 9. srpnja 2007. Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) prijavu za registraciju žiga Zajednice, na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 od 20. prosinca 1993. o žigu Zajednice (SL 1994, L 11, str.1.), kako je izmijenjena [zamijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)].

2 Žig za registraciju kojega je zahtjev podnesen jest sljedeći figurativni znak:

3 Proizvodi za koje je podnesena prijava za registraciju žiga spadaju u razrede 9, 16, 35, 36, 39, 41, 42, 44 i 45 Međunarodne klasifikacije proizvoda i usluga (Nicanska klasifikacija) za registriranje žigova od 15. lipnja 1957., kako je izmijenjena i dopunjena, i odgovaraju, za svaki od tih razreda, sljedećem opisu:

— razred 9: „Podloge za podatke i podloge za snimanje sa ili bez snimljenih podataka; podloge za podatke sa snimljenim informatičkim podacima (iz razreda 9);

— razred 16: „Tiskarski proizvodi“;

— razred 35: „Poslovno savjetovanje; savjetovanje u organizaciji poslova“;

— razred 36: „Osiguranje; financijski poslovi; monetarni poslovi; upravljanje nekretninama“;

— razred 39: „Prijevoz; ambalažiranje i uskladištenje proizvoda; organiziranje putovanja“;

— razred 41: „Objava tiskovina (također i u elektroničkom obliku), osim reklamnih tekstova; obuka, programi za osobni razvoj (obuka i kontinuirana obuka), organiziranje i vođenje seminara“;

— razred 42: „Kontrola kvalitete, tehnička vještačenja, znanstvena vještačenja znanstvena i industrijska istraživanja, izrada programa za obradu podataka“;

— razred 44: „Medicinske i veterinarske usluge; higijenska njega i njega ljepote za ljude ili za životinje; poljoprivredne, povrtlarske i šumarske usluge“;

— razred 45: „Usluge parbenih/nagodbenih ureda, usluge za zaštitu imovine i osoba; osobne i društvene usluge koje pružaju treći, namijenjene za zadovoljenje ljudskih potreba; pravne usluge“.

4 Prijava žiga Zajednice objavljena je u Glasniku žigova Zajednice br. 5/2008 od 4. veljače 2008.

5 Komisija Europskih zajednica podnijela je OHIM-u 25. travnja 2008., u skladu s člankom 41. Uredbe br. 40/94 (koji je postao čl. 40. Uredbe br. 207/2009), pisano očitovanje u kojem je navela razloge zbog kojih bi, prema njenom mišljenju, trebalo po službenoj dužnosti odbiti prijavu žiga o kojemu je riječ.

6 Usprkos ovom očitovanju žig o kojemu je riječ registriran je 4. kolovoza 2008. pod brojem 6110423 kao žig Zajednice.

7 Komisija je, sukladno članku 55. Uredbe br. 44/94 (koji je postao članak 56. Uredbe br. 207/2009), 24. veljače 2009. podnijela zahtjev za proglašavanje predmetnog žiga ništavim. Prema njenom mišljenju, registracijom tog žiga prekršen je članak 7. stavak 1. točke (h), (i) i (c) Uredbe br. 44/94 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (h), (i) i (c) Uredbe br. 207/2009).

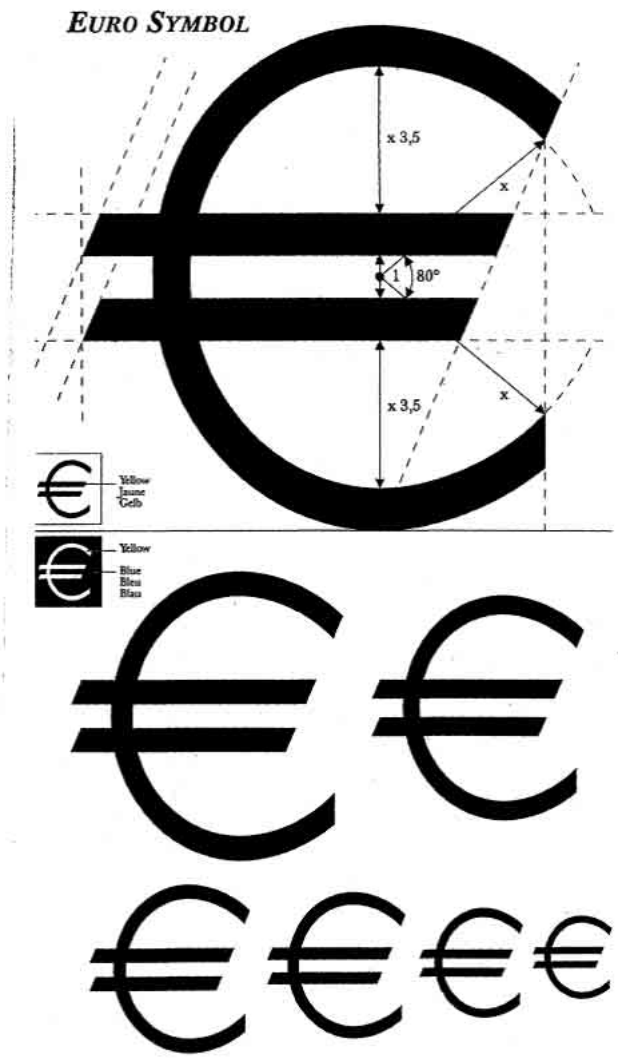
8 Najprije, Komisija je u okviru argumentacije u svezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (h) Uredbe br. 44/94 ukazala na ambleme s referentnim brojevima QO 188 i QO 189, za koje je 4. listopada 1979. zaštita dodijeljena Vijeću Europe. Ova dva amblema bila su u stvari, prema njenom mišljenju, zaštićena na temelju članka 6.ter Konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva, potpisane 20. ožujka 1883. u Parizu, posljednji put revidirane u Stockholmu 14. srpnja 1967. i izmijenjene i dopunjene 28. rujna 1979. (*Zbornik ugovora Ujedinjenih naroda*, svezak 828., br. 11851, str. 305., u daljnjem tekstu: Pariška konvencija).

9 Amblemi iz prethodne točke, kako su prikazani u bazi podataka Međunarodnog ureda Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO), prikazani su u nastavku:

10 Nadalje, Komisija je u okviru argumentacije u svezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe

br. 44/94 ukazala na simbol jedinstvene valute, euro, kako je prikazan u priopćenju Komisije od 23. srpnja 1997. pod naslovom „Uporaba simbola €uro“ [COM (97) 418] (u daljnjem tekstu: Priopćenje o uporabi simbola euro):

11 Naposljetku, Komisija je u okviru argumentacije u svezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) Uredbe br. 44/94 tvrdila da je cilj uporabe zvjezdane krune u žigu o kojemu je riječ bio obmanjivanje javnosti glede porijekla proizvoda i usluga označenih tim žigom.

12 Odjel za poništaje odbio je 22. srpnja 2010. zahtjev za proglašavanje žiga ništavim. Kao prvo, smatrao je da zvjezdana polu-kruna, koju je sadržavao žig o kojemu je riječ, ne može biti shvaćena od strane javnosti kao „imitacija“ amblema na koje je ukazala Komisija „u heraldičkom smislu“. Stoga je odbio prigovor zbog kršenja članka 7. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 207/2009. Kao drugo, ocijenio je da žig o kojemu je riječ ne prikazuje istovjetno simbol eura, pa da stoga nije došlo do kršenja članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009. Kao treće, utvrdio je da okolnost da bi žig mogao obmanuti javnost glede podrijetla njime označenih proizvoda i usluga ne znači povredu članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

13 Komisija je, na temelju članaka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009, podnijela 17. rujna 2010. žalbu protiv odluke Odjela za poništaje. Pri tome se pozvala na kršenje članka 7. stavka 1. točaka (h), (i) i (g) Uredbe br. 207/2009.

14 Najprije, Komisija se u okviru argumentacije u svezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (h) Uredbe br. 207/2009, nije više pozivala na ambleme navedene u zahtjevu za proglašavanje žiga ništavim. Pozvala se, međutim, na amblem Europske središnje banke (ESB). Ovaj amblem, zaštićen od 4. kolovoza 2004. člankom 6.ter Pariške konvencije, upisan je u bazi podataka Međunarodnog ureda WIPO-a pod referentnim brojem QO 867 i odgovara sljedećem prikazu:

15 Komisija je nadalje, u svezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009, u bitnom ponovila argumentaciju iz zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim.

16 Naposljetku je, u okviru argumentacije u svezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (g) Uredbe br. 207/2009, u bitnom ponovila argumentaciju navedenu u točki 11. ove presude, koja se odnosi na stavak 1. točku (c) istog članka.

17 Odlukom od 5. listopada 2011. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) drugo žalbeno vijeće OHIM-a poništilo je odluku Odjela za poništaje i proglasilo žig o kojem je riječ ništavim.

18 Odjel za poništaje najprije je naveo da je žalba nedopuštena jer se temeljila na odredbama članka 7. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 207/2009, pri čemu amblem koji je Komisija navela pred žalbenim vijećem na temelju navedene odredbe nije bio ranije naveden. Potom je naveo da je žig o kojem je riječ sadržavao element koji bi javnost mogla povezati s istovjetnim prikazom simbola eura ali i druge elemente, poput zvjezdane polu-krune koja „ukazuje na ideju Europske unije“. Pored toga je naveo da je, s obzirom na „raznolikost usluga i roba koje proizlaze iz djelatnosti i nadležnosti institucija i drugih tijela Europske unije“, bilo moguće da ove odgovaraju proizvodima, odnosno uslugama koje navedeni žig označava. U tim je okolnostima ocijenio da se ne može isključiti da relevantna javnost vjeruje da postoji veza između podnositelja prijave za registraciju i institucija i tijela Europske unije. Taj je dojam pojačan verbalnim elementom „member of euro experts“, koji se po njegovom mišljenju odnosi na krug čiji su članovi službeno potvrđeni. Žalbeno vijeće stoga je zaključilo da žig o kojemu je riječ treba proglasiti ništavim na temelju članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 i da nema potrebe „ocjenjivati druge razloge na kojima se temelji zahtjev za proglašavanje žiga ništavim“.

Tužbeni zahtjevi stranaka

19 Tužitelj zahtijeva od Općeg suda da:

— poništi pobijanu odluku;

— naloži OHIM-u snošenje troškova.

20 Komisija zahtijeva od Općeg suda da:

— odbije tužbu;

— naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

21 U prilog osnovanosti svoje tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

22 Kao prvo, tužitelj tvrdi da prikaz simbola eura na žigu o kojemu je riječ nije jedan od onih koji su zabranjeni člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009.

23 Kao drugo, navodi da, čak i kad bi takav prikaz eura bio zabranjen, ne bi postojala veza između, s jedne strane, nositelja žiga o kojemu je riječ i, s druge strane, tijela ekonomske i monetarne unije ili, općenitije, tijela Europske unije.

24 Kao treće, iako je žalbeno vijeće pobijanom odlukom proglasilo žig o kojem je riječ ništavim isključivo na temelju članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009, tužitelj „podredno“ ističe da se taj žig ne može proglasiti ništavim na temelju odredaba stavka 1. točke (g) istog članka.

Uvodna očitovanja

25 Članak 7. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 glasi:

„Neće se registrirati sljedeće:

[…]

(h) žigovi koji nemaju odobrenje nadležnih tijela i koji moraju biti odbijeni prema članku 6.ter Pariške konvencije […];

(i) žigovi koji sadržavaju službene znakove, ambleme ili grbove koji nisu obuhvaćeni člankom 6.ter Pariške konvencije, a koji su od posebnog javnog interesa, osim ako su odgovarajuća nadležna tijela odobrila njihovu registraciju;

[…]“

26 Članak 7. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 glasi:

„Stavak 1. primjenjuje se neovisno o tome što razlozi za nemogućnost registracije postoje samo u jednom dijelu Zajednice.“

27 Članak 6.ter Pariške konvencije glasi:

„1.

a) [Stranke ove konvencije] dogovorile su da će, ako nema ovlaštenja nadležnih ovlaštenih tijela, odbiti ili poništiti registraciju i zabraniti, odgovarajućim sredstvima, upotrebu kao žigova ili njihovih dijelova, grbova, zastava i drugih državnih amblema zemalja [stranaka], službenih znakova i punci za kontrolu i garanciju što su ih one prihvatile i svako oponašanje u heraldičkom pogledu.

b) Odredbe gornje točke a) primjenjuju se i na grbove, zastave i druge ambleme, kratice i nazive međunarodnih međuvladinih organizacija članovi kojih su jedna zemlja [stranka] ili više njih, osim grbova, zastava i drugih amblema, kratica i naziva koji su već predmetom važećih međunarodnih sporazuma namijenjenih osiguranju njihove zaštite.

c) […] od zemalja [stranaka] ne zahtijeva se da odredbe [gornje točke b)] primjenjuju […] kada upotreba ili registracija [iz gornje točke a)] nije takve naravi da javnost navede na misao da postoji veza između dotične organizacije i grbova, zastava, amblema, kratica i naziva, ili kada nije vjerojatno da je takva upotreba ili registracija takve naravi da bi javnost dovela u zabludu o postojanju veze između korisnika i organizacije.

[…]

3) […]

b) Odredbe iz [točke b), stavka 1.] ovoga članka primjenjuju se samo na grbove, zastave i druge ambleme, kratice i nazive međuvladinih organizacija što su ih te organizacije dostavile zemljama [strankama] preko Međunarodnog ureda.

[…]“

28 Iz navedenog proizlazi da članak 7. stavak 1. točka (h) Uredbe br. 207/2009, u vezi s člankom 6.ter Pariške konvencije, na koju se poziva, štiti dvije kategorije amblema.

29 Kao prvo, ova odredba zabranjuje registraciju državnih amblema ne samo kao žigova, nego i kao elemenata žigova, neovisno o tome jesu li ti amblemi prikazani istovjetno ili su samo predmet imitacije s heraldičkog gledišta (presuda Općeg suda od 5. svibnja 2011., SIMS – École de ski internationale/OHIM – SNMSF (esf école du ski français), T-41/10, još neobjavljena u Zborniku, točka 21., i presuda od 15. siječnja 2013., Welte-Wenu/OHIM – Komisija (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), T-413/11, točka 36.).

30 Kako bi se utvrdilo sadrži li neki žig imitaciju amblema s heraldičkog gledišta, potrebno je uzeti u obzir heraldički opis tog amblema. Međutim, prosječni potrošač neće nužno uočiti svaku razliku između navedenog žiga i amblema koju je učio stručnjak za heraldiku, pa bi on, usprkos razlikama na razini pojedinih heraldičkih detalja, mogao u žigu vidjeti imitaciju amblema o kojem je riječ (presuda EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, točke 29. i 37. ove presude).

31 Kao drugo, člankom 7. stavkom 1. točkom (h) Uredbe br. 207/2009 zabranjeno je registrirati žig koji sadržava prikaz ili imitaciju, s heraldičkog stajališta, amblema međunarodne međuvladine organizacije, ako je on priopćen državama strankama Pariške konvencije putem Međunarodnog ureda WIPO-a. Ova zabrana primjenjuje se ipak samo u slučaju predviđenom u članku 6.ter stavku 1. točki (c) Pariške konvencije, dakle kada žig o kojemu je riječ, gledano u cjelini, u javnosti pobuđuje misao da postoji veza između nositelja ili korisnika žiga s jedne strane i međunarodne nevladine organizacije o kojoj je riječ s druge strane, ili dovodi javnost u zabludu o postojanju takve veze (vidjeti, u tom smislu, presudu EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, točke 29. i 59. ove presude).

32 Člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009 zabranjeno je registrirati žigove koji sadržavaju ambleme koji nisu obuhvaćeni člankom 7. stavkom 1. točkom (h) iste uredbe, dakle one koji nisu amblemi država ili međunarodnih međuvladinih organizacija koji se redovno priopćavaju državama strankama Pariške konvencije, jer ti amblemi, s jedne strane, predstavljaju poseban javni interes i jer, s druge strane, nadležno tijelo nije odobrilo navedenu registraciju.

33 Potrebno je utvrditi moraju li za zaštitu uređenu zadnje navedenom odredbom biti ispunjeni isti uvjeti kao za ambleme na koje se odnosi članak 7. stavak 1. točka (h) Uredbe br. 207/2009.

34 S tim u svezi potrebno je najprije navesti da člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009 nije izričito ograničeno područje zabrane koje je utvrđeno za žigove kojima je istovjetno prikazan amblem. Tekst ove odredbe omogućuje nam tumačiti ga kao da zabranjuje ne samo istovjetni prikaz, nego i imitaciju amblema nekim žigom. Ako se ovakvo tumačenje ne prihvati, praktični učinak

članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 bit će vjerojatno znatno umanjen: da bi se amblem registrirao kao žig ili element žiga, bilo bi dostatno da se tek neznatno promijeni, čak i na način neprepoznatljiv za osobu koja nije stručnjak za heraldiku.

35 Kao drugo, potrebno je naglasiti da zakonodavac Unije nije uopće precizirao da se na temelju članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 može zabraniti samo žig koji se sastoji isključivo od amblema. Upotrijebivši glagol „sadržavati“ u članku 7. stavku 1. točki (i) Uredbe br. 207/2009, naglasio je da je, pod uvjetima predviđenim navedenom odredbom, upotreba amblema različitih od onih iz članka 7. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 207/2009 zabranjena, ne samo kao žiga, nego i kao elementa žiga. To je također u skladu s praktičnim učinkom navedene odredbe, kojom se želi osigurati najpotpunija zaštita amblema na koje se odnosi.

36 Iz razmatranja navedenih u točkama 34. i 35. ove presude proizlazi da se člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009 zabranjuje da se kao žigovi ili elementi žigova registriraju amblemi različiti od onih iz članka 7. stavka 1. točke (h) iste uredbe, bilo da su ti amblemi prikazani istovjetno ili su samo predmetom imitacije.

37 Međutim, ovakva zabrana nije bezuvjetna.

38 U svezi s tim, kako je već rečeno u točki 31. ove presude, amblemi međunarodnih međuvladinih organizacija koji se državama strankama Pariške konvencije redovno priopćavaju, zaštićeni su člankom 7. stavkom 1. točkom (h) Uredbe br. 207/2009, kada žig o kojemu je riječ, gledano u cjelini, u javnosti pobuđuje misao da postoji veza između nositelja ili korisnika žiga s jedne strane i međunarodne nevladine organizacije s druge strane. Ako bi zaštita određena člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009 mogla biti učinkovita, čak i kada ovaj posljednji uvjet nije ispunjen, bila bi šira od one iz stavka 1. točke (h) istog članka, koja se odnosi na ambleme međunarodnih međuvladinih organizacija koji se državama strankama Pariške konvencije redovno priopćavaju.

39 Međutim, nema naznaka da je zakonodavac Unije namjeravao za ambleme iz članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 osigurati veću zaštitu nego za ambleme iz članka 7. stavka 1. točke (h) iste uredbe, tako da opseg zaštite iz članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 ne može biti veći od opsega zaštite iz članka 7. stavka 1. točke (h) te uredbe (vidjeti, u tom smislu, presudu Suda od 16. srpnja 2009. American Clothing Associates/OHIM i OHIM/American Clothing Associates, C-202/08 P i C-208/08 P, Zb., str. I-6933., točku 80.).

40 Treba stoga zaključiti da se zaštita osigurana za ambleme iz članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 može primijeniti samo kada je ispunjen uvjet iz točke 38. ove presude, to jest kada bi, uzevši u cjelini, žig koji sadrži takav amblem mogao dovesti javnost u zabludu glede postojanja veze između, s jedne strane, njegovog nositelja ili korisnika i, s druge strane, tijela na koje se odnosi amblem o kojem je riječ.

41 S obzirom na ova uvodna očitovanja, potrebno je ispitati tri tužbena razloga koja je naveo tužitelj.

Prvi tužbeni razlog: pogrešno tumačenje područja primjene članka 7. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 207/2009

42 U okviru svog prvog i glavnog tužbenog razloga tužitelj navodi da prikaz simbola eura koji sadržava žig o kojemu je riječ nije jedan od onih zabranjenih člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009. Ovaj tužbeni zahtjev sastoji se od četiri dijela.

Prvi dio

43 Tužitelj tvrdi da se „[članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe br. 207/2009] odnosi samo na simbole čija se zaštita temelji na sporazumu/ugovoru, stranke kojega su ugovorne strane“. Međutim, u ovom predmetu, budući da sve članice Europske unije „nisu članice europske monetarne unije“, članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe br. 207/2009. ne odnosi se na simbol eura.

44 U svezi s tim, podsjetio je da članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe br. 207/2009 štiti ambleme, osim onih iz članka 7. stavka 1. točke (h) iste uredbe, to jest, ambleme različite od amblema država i međunarodnih međuvladinih organizacija koji se državama strankama Pariške konvencije redovno priopćavaju, pod uvjetom da su takvi grbovi od posebnog javnog interesa. S obzirom na široku formulaciju ove odredbe, treba uzeti u obzir da ona štiti ne samo ambleme međunarodnih međuvladinih organizacija koji nisu priopćeni državama strankama Pariške konvencije, nego i ambleme koji, unatoč tome što ne označavaju ukupnost djelatnosti međunarodne međuvladine organizacije, predstavljaju ipak posebnu vezu s jednom od njenih aktivnosti. Doista, činjenica da je amblem povezan s jednom od djelatnosti međunarodne međuvladine organizacije dostatna je da se pokaže kako je njegova zaštita u javnom interesu.

45 Glede navedenoga u prethodnoj točki, treba uzeti u obzir da su člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009 zaštićeni, osobito, uz uvjet usklađenosti s drugim uvjetima propisanim tom odredbom, ne samo amblemi Europske unije kao takvi, nego i amblemi koji samo podsjećaju na jedno od područja djelovanja Unije.

46 Nadalje, stavak 2. članka 7. Uredbe br. 207/2009 propisuje da će se stavak 1. ovoga članka primjenjivati neovisno o tome što razlozi nemogućnosti registracije postoje samo u jednom dijelu Europske unije. Treba stoga shvatiti da javni interes na koji se odnosi članak 7. stavak 1. točka (i) iste uredbe ne treba postojati na cijelom području Unije. Dovoljno je da postoji na jednom njegovom dijelu. U tim okolnostima treba utvrditi da članak 7. stavak 1. točka (i) navedene uredbe štiti osobito sve ambleme koji se, ne označavajući Uniju u cjelini, odnose na djelatnost koju ona obavlja, čak i kada se djelatnost o kojoj je riječ odnosi samo na neke članice Europske unije.

47 U svezi s tim, članak 3. stavak 4. UEU-a propisuje da „Unija uspostavlja ekonomsku i monetarnu uniju čija je valuta euro“. Simbol eura stoga je nedvojbeno simbol djelatnosti Europske unije. Dakle, iz same činjenice da pojedine članice Europske unije nemaju euro kao svoju valutu ne može se zaključiti da je ovaj simbol, za koji nijedan dokaz iz spisa ne ukazuje na to da je redovito priopćavan državama strankama Pariške konvencije, isključen iz područja zaštite koju pruža članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe br. 207/2009.

48 Tužitelj iznosi tri argumenata kako bi pobio ovaj zaključak.

49 Kao prvo, tvrdi da je OHIM u svom priručniku „Manual of Trade Mark Practice“ (u daljnjem tekstu: Priručnik OHIM-a), koji je objavljen samo na engleskom jeziku (dio B pod naslovom „Examination“, točka 7.8.3.3.a) izričito potvrdio da su samo amblemi navedeni u točki 43. ove presude zaštićeni člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009. Međutim, treba prije svega primijetiti da se navedene odredbe priručnika OHIM-a u svakom slučaju nisu više primjenjivale na dan donošenja pobijane odluke. Nadalje i prije svega, pozivanje na njih je bespredmetno. Priručnik OHIM-a doista predstavlja samo kodifikaciju smjernica koje taj ured predlaže usvojiti. Dakle, njegove odredbe ne mogu biti nadređene odredbama Uredbe br. 207/2009 ni mijenjati njezino tumačenje od strane sudova Unije. Naprotiv, treba ih čitati u skladu s odredbama Uredbe br. 207/2009 (presuda Općeg suda od 27. lipnja 2012. Interkobo/OHIM - XXXLutz Marken (my baby), T-523/10, još neobjavljena u Zborniku, točka 29.).

50 Kao drugo, tužitelj tvrdi do sada postoji samo jedna odluka OHIM-a u kojoj se navodi da je simbol eura zaštićen odredbama članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009. Međutim, to činjenično stanje nema nikakvog utjecaja na tumačenje koje treba dati navedenim odredbama.

51 Kao treće, tužitelj tvrdi da je OHIM odbio zaštitu propisanu člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009 za „druge važne simbole, kao što je međunarodni simbol koji označava proizvod koji se može reciklirati". Međutim, zakonitost odluka žalbenih vijeća treba ocjenjivatui sključivo na temelju Uredbe br. 207/2009 i drugih odredaba koje se primjenjuju u sporu, kako ih tumači sud Unije, a ne na temelju prethodne prakse odlučivanja OHIM-a (presude Suda od 26. travnja 2007. Alcon/OHIM, C-412/05 P, Zb., str. I-3569., točka 65., i presuda Općeg suda od 2. svibnja 2012. Universal Display/OHIM (UniversalPHOLED), T- 435/11, točka 37.), pogotovo jer tužitelj ne ukazuje na to da odluka OHIM-a glede „međunarodnog simbola koji označava proizvod koji se može reciklirati" može biti primjenjiva u konkretnom slučaju.

52 Prvi dio tužbenog razloga stoga treba odbiti.

Drugi dio

53 Tužitelj navodi da se simbol eura „u javnosti svakodnevno doživljava kao jednostavan novčani znak". Stoga, čak i ako prvi dio tužbenog razloga treba odbiti, ovaj simbol kao novčani znak po njegovom mišljenju ne može biti zaštićen člankom 7. stavkom 1. točkom (i) Uredbe br. 207/2009.

54 Pored toga tvrdi da je Komisija u priopćenju o uporabi simbola eura „izričito odobrila uporabu simbola [eura] kao oznaku valute".

55 Međutim, najprije, ništa ne omogućuje isključivanje simbola eura, amblema vezanog za područje djelatnosti Europske unije, iz područja primjene članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009, samo zato što on predstavlja „novčani znak". Nadalje, priopćenje o uporabi simbola eura ne dopušta prikaz ili imitaciju simbola eura kao žiga ili dijela žiga. Komisija u tom dokumentu u stvari samo poziva „korisnike valute da koriste simbol [eura] uvijek kada je razlikovni simbol potreban za opis novčanih iznosa u eurima, na primjer za cjenike i račune, čekove i druge pravne instrumente".

56 Drugi dio tužbenog razloga stoga treba odbiti.

Treći dio

57 Tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće pogrešno primijenilo pravo utvrdivši da članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe br. 207/2009 ne štiti ambleme isključivo u odnosu na njihove istovjetne reprodukcije, nego i u odnosu na njihove imitacije.

58 S tim u svezi navodi tri argumenta.

59 Najprije, tvrdi da se žalbeno vijeće udaljilo od tumačenja članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 iz priručnika OHIM-a (dio B pod naslovom „Examination", točka 7.8.3.3.b).

60 Kao drugo, navodi da iz razmatranja iz točke 80. presude American Clothing Associates/OHIM i OHIM/American Clothing Associates (točka 39. gore) proizlazi da članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe br. 207/2009 ima manji opseg od članka 7. stavka 1. točke (h) iste uredbe.

61 Kao treće, tvrdi da je žalbeno vijeće pogrešno protumačilo tekst članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009. Doista, uporaba glagola „sadržavati" u ovoj bi odredbi jasno ukazivala na to da su obuhvaćene samo istovjetne reprodukcije amblema. Ovaj tekst razlikuje se od onoga iz članka 7. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 207/2009, koji se poziva na članak 6.ter Pariške konvencije.

62 Međutim, tužitelj pogrešno tumači opseg zaštite koju pruža članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe br. 207/2009: kao što je navedeno u točki 34. ove presude, ta odredba zabranjuje registraciju žigova, uključujući ambleme koji nisu obuhvaćeni člankom 7. stavkom 1. točkom (h) iste uredbe, i u slučajevima kad nisu vjerno reproducirani nego samo predstavljaju imitaciju.

63 Osim toga, treba s jedne strane napomenuti da se tužitelj ne može pozivati na priručnik OHIM-a kako bi izmijenio smisao koji treba pridati toj odredbi (vidjeti točku 49. ove presude). S druge strane, treba navesti da je pogrešno protumačio točku 80. presude American Clothing Associates/OHIM i OHIM/American Clothing Associates (točka 39. gore): u njoj nije navedeno da je zaštita koju pružaju odredbe iz članka 7. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 207/2009 nužno šira od one koju pružaju odredbe stavka 1. točke (i) istog članka, nego samo da je zaštita koju pruža stavak 1. točka (h) najmanje jednakog opsega kao i ona koju pruža stavak 1. točka (i).

64 U tim okolnostima treba zaključiti da žalbeno vijeće nije pogrešno primijenilo pravo time što je u točki 28. pobijane odluke navelo da istovjetna reprodukcija amblema iz članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 „nije izričito propisana u tekstu ovoga članka“.

65 Treći dio tužbenog razloga stoga treba odbiti.

Četvrti dio

66 Žalbeno vijeće je u točkama 29. do 31. pobijane odluke navelo da je žig o kojemu je riječ sadržavao prikaz simbola eura koji je javnost, usprkos tome što nije u cijelosti odgovarao tom simbolu, mogla zamijeniti s „istovjetnom reprodukcijom“ tog simbola.

67 Tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće pogriješilo tako utvrdivši. Prema njegovom mišljenju, žig o kojemu je riječ u stvari ne sadrži „istovjetan“ prikaz simbola eura nego isključivo „izmijenjeni“ prikaz istog. Ovaj prikaz nije jednako obojen kao simbol eura koji je opisan u priopćenju o uporabi simbola eura. Za razliku od tog simbola, ovaj žig sadrži prelijevanje boja. Pored toga, on je „spojen“ sa slovom „e“. Naposljetku, njegova donja krivulja je dulja od navedenog simbola.

68 Tužitelj tako u okviru argumentacije iz prethodne točke tvrdi da je žalbeno vijeće pogriješilo kada je zaključilo da žig o kojemu je riječ sadržava „istovjetan“ prikaz simbola eura.

69 Međutim, takva se argumentacija temelji na pogrešnoj pretpostavci. Iz prve rečenice točke 29. pobijane odluke, kao i iz opće sheme te odluke, doista je jasno da žalbeno vijeće nije uzelo u obzir da je žig o kojemu je riječ sadržavao istovjetan prikaz simbola eura, nego je istaknulo da je sadržavalo imitaciju tog simbola, štoviše tako vjernu da su ga neupućene osobe mogle zamijeniti s identičnim prikazom navedenog simbola. Jer da je žalbeno vijeće namjeravalo utvrditi da žig o kojemu je riječ sadrži istovjetan prikaz simbola eura, ono ne bi u točki 28. pobijane odluke navelo da članak 7. stavak 1. točka (i) Uredbe br. 207/2009 zabranjuje ne samo istovjetne prikaze amblema koji nisu obuhvaćeni člankom 7. stavkom 1. točkom (h) Uredbe br. 207/2009, nego također i njihovu imitaciju. Tako ni u točki 29. pobijane odluke ne bi istaknulo da, po njegovom mišljenju, postoji „razlika“ između simbola eura i njegovog prikaza na žigu o kojem je riječ.

70 U svakom slučaju, čak i da je tužitelj namjeravao tvrditi da je žalbeno vijeće pogriješilo zaključivši da žig o kojemu je riječ sadržava imitaciju simbola eura, njegovu bi argumentaciju trebalo odbiti.

71 Doista, razlike između, s jedne strane, prikaza simbola eura u žigu o kojemu je riječ i, s druge strane, ovog simbola nisu tako značajne da bi se prikaz mogao opisati kao imitacija.

72 Kao prvo, simbol prikazan u žigu o kojemu je riječ nema, dakako, u potpunosti jednake omjere koji su određeni u priopćenju o uporabi simbola eura: on sadržava, osobito, donju krivulju koja je dulja od krivulje u simbolu eura, kako je opisan u ovom priopćenju. Međutim, tu razliku koju stručnjak za heraldiku može uočiti, prosječan potrošač neće nužno opaziti.

73 Kao drugo, iako se boja postupno mijenja prema nijansama narančaste, ili, prema navodima tužitelja, „smećkaste“, ona ostaje pretežito žuta. Osim toga, pozadina na koju je postavljen je plava, kao što je određeno u priopćenju o uporabi simbola eura.

74 Kao treće, simbol prikazan u žigu o kojem je riječ je, svakako, priljubljen uz slovo „e“. Ali on nije, kako to tvrdi tužitelj, „spojen“ s tim slovom do te mjere da ga se ne bi moglo razlikovati od njega.

75 Iz navedenog slijedi da prvi tužbeni razlog treba u cijelosti odbiti.

Drugi tužbeni razlog: pogrešna primjena uvjeta iz članka 6.ter stavka 1. točke (c) Pariške konvencije

76 Kao što je navedeno u točki 39. ove presude, uvjet iz članka 6.ter stavka 1. točke (c) Pariške konvencije primjenjiv je, mutatis mutandis, na slučaj amblema iz članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009.

77 Stoga se zaštita dodijeljena tim amblemima može koristiti samo pod pretpostavkom da bi, uzevši u cjelini, žig koji sadrži takav amblem mogao dovesti javnost u zabludu glede postojanja veze između, s jedne strane, njegovog nositelja ili korisnika i, s druge strane, tijela na koje se amblem o kojemu je riječ odnosi.

78 Ova se zaštita dakle primjenjuje kada žig o kojemu je riječ dovodi potrošača u zabludu glede podrijetla proizvoda ili usluga koje označava, navodeći ga da vjeruje da ti proizvodi ili usluge potječu od tijela na koje se odnosi amblem čiju reprodukciju ili imitaciju sadrže. No zaštita se također treba primjenjivati u slučajevima kada javnost može povjerovati, zbog prisutnosti takve reprodukcije ili imitacije amblema u tom žigu, da su navedeni proizvodi ili usluge odobreni od strane tijela na koje se amblem odnosi ili da ono za njih jamči, ili da su na drugi način vezani s tim tijelom (vidjeti, po analogiji, presudu EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, navedenu u točki 29. ove presude, točka 61.).

79 U okviru drugog tužbenog razloga tužitelj podredno navodi da je žalbeno vijeće, u slučaju da je pravilno primijenilo, po analogiji, članak 6.ter stavak 1. točku (c) Pariške konvencije, svejedno pogrešno primijenilo tu odredbu na činjenice ovog predmeta.

Prvi dio

80 Iz točaka 40. do 44. pobijane odluke proizlazi da je žalbeno vijeće ocijenilo da se simbol eura odnosi na Europsku uniju.

81 U prvom dijelu ovog tužbenog razloga tužitelj pobija ispravnost te ocjene. U svezi s tim navodi dva argumenta.

82 Kao prvo, tužitelj tvrdi da se simbol eura ne odnosi ni na jednu organizaciju. Prema njegovom mišljenju, taj simbol javnost doživljava kao oznaku valute.

83 Ovo, prema navodima tužitelja, potvrđuje „svakodnevno iskustvo svakog potrošača“ koji će, po svoj prilici, „prepoznati simbol [eura] u trgovini ’na svakom uglu’ a da pritom uopće neće pomisliti na Europsku monetarnu uniju“. Simbol eura je također potpuno neutralan novčani znak, kao i simbol američkog dolara ili britanske funte. Pored toga, javnost je naviknuta na logotipe koji, kao u predmetnom slučaju, na „izmijenjen“ način prikazuju simbol eura i ne povezuje ga odmah s institucijama i drugim tijelima Unije.

84 Kao drugo, tužitelj tvrdi da bi, čak i kad bi Opći sud ocijenio da se simbol eura veže uz „organizaciju koja 'stoji iza' njega", trebalo utvrditi da ta organizacija nije Europska unija u cjelini nego samo „Europska monetarna unija".

85 Prema mišljenju tužitelja, simbol eura je „više povezan s aktivnostima monetarne unije u području ekonomske politike nego s možebitnim djelatnostima Europske unije u širem smislu, koje se svejedno *a priori* odnose samo na zakonodavno/političko područje".

86 Međutim, kako je navedeno u točki 47. ove presude, članak 3. stavak 4. UEU-a određuje da „Unija uspostavlja ekonomsku i monetarnu uniju čija je valuta euro". Iz samog teksta ovog članka proizlazi da se, bez obzira na okolnost da simbol eura predstavlja novčani znak, on odnosi na posebnu pravnu osobu, odnosno Europsku uniju.

87 Okolnost da se simbol eura odnosi konkretnije na ekonomsku i monetarnu uniju nije u suprotnosti sa zaključkom iz prijašnje točke. Naime, ekonomska i monetarna unija na koju se odnosi glava VIII. trećega dijela UFEU-a i na koju se tužitelj očito poziva koristeći izraz „Europska monetarna unija" predstavlja područje djelovanja Europske unije. Pored toga, ekonomska i monetarna unija nema pravnu osobnost odvojenu od pravne osobnosti Europske unije.

88 Prvi dio tužbenog razloga stoga treba odbiti.

89 Da bi osporio ovaj zaključak, tužitelj tvrdi da se „ne može donositi zaključak u svezi s Unijom […] u njenoj cjelini kroz zastavu Europske unije […], na koji se odnosi članak 7. stavak 1. točka (h) [Uredbe br. 207/2009] i koji [žalbeno vijeće] nije smatralo relevantnim". Prema njegovom mišljenju, „reći da žig [o kojemu je riječ] ne dovodi u svijesti javnosti ni do kakve povezanosti s Unijom [...] ili s njenom [zastavom], a potom zaključiti da takva povezanost postoji kroz simbol [eura] bilo bi [...] iracionalno zaobilaženje te odredbe".

90 Međutim, činjenica, uz pretpostavku da je dokazana, da žig o kojemu je riječ ne sadrži istovjetnu reprodukciju ili imitaciju amblema zaštićenog člankom 7. stavkom 1. točkom (h) Uredbe br. 207/2009 ne dopušta isključiti da taj žig sadrži zaseban amblem, zaštićen člankom 7. stavkom 1. točkom (i) iste uredbe. U tim uvjetima činjenica da je u pobijanoj odluci žalbeno vijeće cenzuriralo povredu članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 ne predstavlja, u svakom slučaju, sama po sebi zaobilaženje odredbe stavka 1. točke (h) navedenog članka.

Drugi dio

91 Žalbeno vijeće je u točki 42 pobijane odluke navelo da je „glede velike raznolikosti usluga i proizvoda koji proizlaze iz djelatnosti i nadležnosti institucija i drugih tijela Europske unije moguće uočiti preklapanje između njih i onih obuhvaćenih registracijom žiga [o kojemu je riječ]".

92 Tužitelj u bitnome navodi da Opći sud, čak i ako prvi dio ovog tužbenog razloga bude odbijen, ne može propustiti uočiti da su razmatranja iz prethodne točke netočna. Prema njegovom mišljenju, područja aktivnosti „europske monetarne unije" i Europske unije nemaju „nikakvu objektivnu vezu s proizvodima i uslugama [koje označava žig o kojemu je riječ]". Nije, dakle, moguće da javnost poveže nositelja tog žiga s „europskom monetarnom unijom" ili Europskom unijom.

93 Kako bi objasnio svoje navode, tužitelj tvrdi da je očigledno da „podloge za podatke i podloge za snimanje" iz razreda 9 i „tiskarski proizvodi" iz razreda 16, kao i „medicinske i veterinarske usluge" i „higijenska njega i njega ljepote za ljude ili za životinje" iz razreda 44, „programi za osobni razvoj (obuka i kontinuirana obuka)" iz razreda 41 i „izrada programa za obradu podataka" ne potpadaju u područje djelatnosti „Europske monetarne unije".

94 Dodaje da javnost usluge iz razreda 35 i 36, kao što su „poslovno savjetovanje“, „financijski poslovi“ i „monetarni poslovi“ ne može povezati ni s „europskom monetarnom unijom“, „čije članice ne mogu biti privatna društva“, ni s Europskom unijom, „čija djelatnost nije privatno poslovno i financijsko savjetovanje“. Doista, javnost je posebno osjetljiva što se tiče tih usluga zbog svog interesa u „investiranju i oplođivanju svojih financijskih sredstava.“

95 Taj argument treba u svakom slučaju odbiti.

96 Najprije, s jedne strane, treba naglasiti da se, suprotno mišljenju tužitelja, simbol eura odnosi na Europsku uniju u cjelini, a ne samo na „ekonomsku i monetarnu uniju“, što je samo jedno od njegovih područja djelovanja (vidjeti točku 87. ove presude). Stoga je žalbeno vijeće pravilno napravilo usporedbu između proizvoda i usluga označenih žigom o kojem je riječ i područja djelovanja Europske unije kao cjeline.

97 S druge strane, kao što proizlazi iz točke 78. ove presude, zaštita dodijeljena temeljem članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 primjenjuje se i kada žig, bez dovođenja potrošača u zabludu o podrijetlu proizvoda ili usluga koje određuje, navodi javnost da vjeruje da proizvodi ili usluge koje označava imaju odobrenje ili jamstvo tijela na koje se odnosi amblem koji se žig odnosi ili da su na drugi način povezani s tim tijelom.

98 U tim je okolnostima žalbeno vijeće pravilno utvrdilo da, u biti, zbog velike raznolikosti područja u kojima Unija izvršava nadležnost, nije moguće isključiti da bi javnost mogla smatrati da proizvodi i usluge označeni žigom o kojemu je riječ potpadaju u područje u kojem Unija djeluje.

99 Pored toga, treba kao prvo naglasiti da „podloge za podatke i podloge za snimanje“ iz razreda 9, kao i „izrada programa za obradu podataka“ iz razreda 42 potpadaju u „tehnološki razvoj“, područje djelatnosti Unije iz glave XIX. trećeg dijela UFEU-a, i u djelatnost Unije u području zaštite osobnih podataka, koja je navedena u članku 16. stavku 1. UFEU-a. Kao drugo, „tiskarski proizvodi“ iz razreda 16 potpadaju u područje u kojem Unija djeluje, iako samo kroz djelatnosti Ureda za publikacije Europske unije (UP). Kao treće, „medicinske i veterinarske usluge“, kao i „higijenska njega i njega ljepote za ljude ili za životinje“ iz razreda 44 potpadaju u „javno zdravstvo“, područje iz glave XIV. trećega dijela UFEU-a, i u okviru kojega se, u skladu s odredbama članka 168. stavka 4. točke (b) UFEU-a, mogu usvojiti „mjere u veterinarskom i fitosanitarnom području, kojima je neposredni cilj zaštita javnog zdravlja“. Kao četvrto, „programi za osobni razvoj (obuka i kontinuirana obuka)“ iz razreda 41 mogu potpadati u sektore „obrazovanja“ ili „strukovnog obrazovanja“ navedene u glavi XII. navedenog dijela. Kao peto, usluge iz razreda 35 i 36, kao što su „poslovno savjetovanje“, „financijski poslovi“ i „monetarni poslovi“ nužno potpadaju, i to bez obzira na javnost na koju se odnose, u „ekonomsku i monetarnu politiku“, kojoj je posvećena glava VIII. trećeg dijela UFEU-a.

Treći dio

100 Tužitelj tvrdi da žig o kojemu je riječ ne navodi javnost da vjeruje u to da postoji veza između, s jedne strane, njegovog nositelja i, s druge strane, „europske monetarne unije, čiji dio [ovaj potonji] ne može činiti zbog svoga položaja kao privatnog društva“ ili, općenitije, Europske unije.

101 Prema njegovom mišljenju, čak i kada bi se simbol eura povezivao s Europskom unijom, prikaz tog simbola u žigu o kojemu je riječ nije dominantnog karaktera. Stoga taj žig treba općenito ispitati kako bi se utvrdilo postoji li veza između njegovog nositelja i Europske unije.

102 Iz tog ispitivanja proizlazi da takvu vezu nije moguće dokazati.

103 Kao prvo, plava podloga žiga o kojemu je riječ je „razbijena bijelim pravokutnikom koji sadrži riječi ’member of’ kao i riječima ’euro experts’, također u bijeloj boji“.

104 Kao drugo, prikaz simbola eura „spojen“ je sa slovom „e“, u prelijevanju zlatnih tonova (koji se pretvaraju u smećkasti) koji su u jasnom kontrastu sa svijetložutom bojom službenog znaka „€“. Pored toga, „zbog prelijevanja u sve tamnije tonove, „e“ privlači više pozornosti nego [prikaz simbola eura]“.

105 Kao treće, „zvijezde postavljene u oblik polumjeseca ne [predstavljaju] pokazatelj monetarne unije – ni Europske unije u cjelini“. Te zvijezde ne podsjećaju na „europsku zastavu“, „s obzirom na to da se opći kontekst udaljuje od ideje Europske unije i da polukrug ne prenosi točno središnju poruku ’jedinstva’“.

106 Ovaj argument ne može se prihvatiti.

107 Točno je da, kako tvrdi tužitelj, primjena članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 zahtijeva da se provede općenito ispitivanje žiga o kojemu je riječ, s obzirom na to da drugi elementi žiga mogu uzrokovati da on, gledano u cjelini, ne može navesti javnost na pomisao da postoji veza između, s jedne strane, njegovog nositelja i, s druge strane, tijela koje posjeduje ili koristi amblem koji čini dio ovog žiga, ni dovesti u zabludu javnost u tom pogledu (vidjeti, po analogiji, presudu EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES, navedenu u točki 29. gore, točka 59.).

108 Međutim, kao što je žalbeno vijeće navelo u točkama 40. do 44. pobijane odluke, iz općenitog ispitivanja žiga o kojemu je riječ točno proizlazi da on navodi javnost na pomisao da postoji veza između njegovog nositelja i Europske unije.

109 S jedne strane, kao što je navedeno u točki 71. ove presude, žig o kojemu je riječ sadrži osobito imitaciju simbola eura, smještenu u sredinu. Kako je navedeno u točki 86. ove presude, taj se simbol može povezati samo s Europskom unijom.

110 S druge strane, ostala tri elementa žiga o kojemu je riječ ne mogu neutralizirati dojam koji prisutnost ove imitacije simbola eura stvara u javnosti.

111 Kao prvo, dvanaest pretežito žutih zvijezda poredano je u polukrugu na plavoj podlozi, oko te imitacije simbola eura. Čak i da se prihvati da te zvijezde ne predstavljaju imitaciju europske zastave prikazane u točki 9. ove presude, treba utvrditi da one nikako ne mogu biti protuteža dojmu koji prisutnost navedene imitacije simbola eura u žigu u kojemu je riječ stvara u javnosti.

112 Kao drugo, kao što je navedeno u točki 74. ove presude, simbol eura prikazan u žigu o kojemu je riječ priljubljen je uz slovo „e“, a nije „spojen“ s njim, kako tvrdi tužitelj. Navedeno slovo samo po sebi nema nikakvo značenje i stoga ne zabranjuje povezivanje nositelja žiga o kojemu je riječ s Europskom unijom.

113 Kao treće, izraz „member of“ nalazi se na bijeloj podlozi, iznad imitacije simbola eura. Izraz „euro experts“ nalazi se također na bijeloj podlozi, ispod imitacije simbola eura. Kako je žalbeno vijeće posve ispravno istaknulo u točki 43. pobijane odluke, ova dva izraza, pročitana zajedno, navode na pomisao o ograničenom krugu službeno potvrđenih stručnjaka za euro. Oni, dakle, proizvode osjećaj da je Europska unija, na koju se, kako je maloprije spomenuto, simbol eura odnosi, odobrila žig o kojemu je riječ.

114 Iz navedenog proizlazi da treći dio drugog tužbenog razloga treba odbiti. Drugi tužbeni razlog treba, stoga, odbiti u cijelosti.

Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na članak 7. stavak 1. točku (g) Uredbe br. 207/2009

115 Tužitelj dalje podredno navodi da je odluka Odjela za poništaje kojom je odbijen zahtjev za proglašavanje žiga ništavim, utemeljena na članku 7. stavku 1. točki (c) Uredbe br. 207/2009, bila ispravna. Pored toga tvrdi da, budući da se Komisija pozvala na članak 7. stavak 1. točku (g) Uredbe

br. 207/2009 samo pred žalbenim vijećem, taj prigovor treba proglasiti nepravovremenim i stoga nedopuštenim. Dodaje da žig o kojemu je riječ ne može biti proglašen ništavim na temelju ove zadnje navedene odredbe.

116 Međutim, kako proizlazi iz točaka 44. i 45. pobijane odluke, žalbeno vijeće zaključilo je da žig o kojemu je riječ treba proglasiti ništavim na temelju članka 7. stavka 1. točke (i) Uredbe br. 207/2009 i da nema potrebe „ocjenjivati druge razloge na kojima se temelji zahtjev za proglašavanje žiga ništavim“.

117 Žalbeno vijeće stoga nije poništilo odluku Odjela za poništaje i proglasilo žig ništavim na temelju toga da žig o kojemu je riječ nije bio u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. točke (g) Uredbe br. 207/2009.

118 Slijedom navedenog, treći tužbeni razlog treba odbiti kao bespredmetan.

119 Iz svega navedenog proizlazi da tužbu treba odbiti.

Troškovi

120 U skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika Općeg suda, svakoj stranci koja ne uspije u postupku nalaže se snošenje troškova, ako je postavljen takav zahtjev. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, treba mu naložiti da snosi troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (treće vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Heinrichu Kreyenbergu nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).

Czúcz Labucka Gratsias

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 10. srpnja 2013.

Potpisi